

42 И прече това по си́чка та Іоппія, и мнозина повѣроваха въ Гдѣ.

43 Я той преседѣ доволно време во Іоппія оу нѣкогашимна кожевника.

ГЛАВА І.

И нѣкой человѣкъ вѣше въ Кесарія имѣ то мѧ Корнилій, стоначалникъ ѿ плачать който се имендува Італійскій,

2 Благоговѣнъ и богообразливъ съ си́чкіатъ си домъ, и раздаша много милостыни на сиромаси те, и молешесе Г҃дѣ тѣкоага:

3 (Той) видѣ въ видѣнїе ѿвнѡ, ѿколш деветыя часы дневныи, Г҃гъ ла Бжїа който слѣзе кодъ него, и рече мѧ: Корниліе.

4 Я той поглавдана на него, и оуплаши, и рече: шо є Г҃ди: а Г҃гъ мѧ рече: егомолство то ти и милостыни те ти качихасе замыслуванъ предъ Г҃дї.

5 И сега прати во Іоппія мажѣ, и повѣкай си́мна които се наріче Пётръ:

6 Той живе оунѣкогашимна кожевника, на когашто каша та є проморѣто: и той ше да ти каже шо требована да правишъ, (да се спасешъ ты и си́чкю твой домъ.)

7 И като си ѿиде Г҃гъ ло който говореше на Корнилія, ѿнъ повѣкѣ двама ѿ слѹги те си, и єдногод вѣсна благочестїа ѿ свойата плачъ,

8 И каза ѿмъ си́чко, и прати ги во Іоппія.

9 Я въ оутрешніатъ дѣнь като вжрвѣха ѿни по пажтьятъ и приближавааха до граджтъ, качисе Пётръ на горница та да се помоли (Б҃хъ) ѿколш шестыи часу.

10 И ѿглади, и искаше да тѣде: и като приготвявааха домакини те да тѣде, нападна на него и зетупленїе.

11 И видѣ небо то ѿврено, и єдінъ со сбдъ които слазеше камто него, като великий оубрдъ, по четыри тѣ краища вжрзанъ, и спущашесе доль на земля та:

12 Въ кейто вѣха си́чки те четвероножни земни, и си́чки те зкѣрове, и си́чки те гадове, и си́чки те птицы небесны.

13 И дойде мѧ гласъ, и говореше: стань Пётре, Заколи и тѣждъ.

14 И Пётръ рече: никакъ (нещемъ да тѣдемъ) Г҃ди: зашото никога не сѣмъ тѣлъ нешо мржено или нечиисто.

15 И пакъ втори пажть мѧ дойде гласъ, и говореше: ѿнова шото є Г҃дї и чи-